శాంతినిలయం

ఎన్నాళ్ళకు 'రాఘవ' దగ్గనుండి జాబు! 'పర్సనల్ మెయిల్ ' ట్రేలో వున్న ఆకవరు మీద అక్షరాలను చూస్తేనే గుర్తించానా కస్తూరిని. రాఘవలోని నెమ్మదితనం...సంకోచం రూపుదిద్దుకొని ప్రత్యక్షమౌతాయా అక్షరాలు.

ఏనాటి రాఘవ !!

ముప్పయ్ అయిదు సంవత్సరాలనాటి – అమలాపురం హైస్కూలులో తర్డ్ ఫారంలో చేరిన నాడే 'రావాడమాస్టారికి అప్పగించారు నన్ను అన్నయ్య –

ప్రైవేటు కంటూ

'మాస్టారు ప్రైవేటంటూ ఎవరికీ చెప్పరు – వారి యిల్లొక ఉచిత విద్యాలయం. వారి సమక్షంలో వుండటమే ఒక శిక్షణ.

హైస్కూల్లో క్లాసులు అయిపోగానే...మాస్టారింటిలో వుండేవాణ్ణి. భోజనానికే మాయింటికంటూ వెళ్ళటం. రాత్రిళ్ళు చదువు, నిద్ర అంతా మాస్టారింటిలోనే.

నవ్వుతూ మావదినగారు అనేవారు –'మా భాస్కరానికి మాయిల్లొక హొటలు – అది భోజన హొటలు మాత్రమే –'అని.

అలాగే వుండేది ; మాస్టారిగారి అబ్బాయి 'రాఘవ' నాసహాధ్యాయి. అతడితో పాటే కాఫీలు, ఫలహారాలు. అప్పుడప్పుడు చల్ది అన్నాలు కూడ నాకక్కడ.

రాఘవ అమ్మగారి లాలన అలాంటిది.

అక్కడ మసలేవారందరూ తమబిడ్డలే ఆమెగారికి. రాఘవా, నేనూ హైస్కూలునుండి కాలేజ వరకు అలాకలసి మెలసి వున్నాం.

అతరువాతే రాఘవ జీవితంపై ఎన్నో పెను తుఫానులు వీచాయి. కాకినాడలో, మేము బి.ఎ. మొదటి సంవత్సరం చదువుతుండగా "రావాడ" మాస్టారు పోయారు.

ఆయనగారి మరణంలో ఒక మంచివ్యక్తి జీవితాధ్యాయం అకస్మాత్తుగా ముగింపుకొస్తే – ఆముగింపే రాఘవ చదువుకూ కలిగింది.

మాస్టారి మరణంతో పాత అప్పులకుగాను అమలాపురంలోని పూర్వీకులనుండి వస్తోన్న ఆయిల్లు ... రాఘవ తల్లిగారి మెడలోని చంద్రహారం, చేతికున్న గాజులు కరగిపోగా మిగిలింది మాస్టారు ప్రతినిత్యం పారాయణ చేసికొనే వావిళ్ళవారి ప్రతి భగవద్గీత ఒక్కటే.

నాతోవుండి కనీసం బి.ఎ. పూర్తి చేయమన్నాను. ఆబాధ్యతను తాను తీసికొంటానన్నారు అన్నయ్య రాఘవతో.

కానీ

రాఘవ మిగిలిన బాధ్యతల పెను కౌగిలిలో ఇరుక్కు పోయాడు.

చెల్లి పెండ్లి ; తల్లిని పోషించుకోవటం! ఆనాటి నుండి రాఘవ "జీవితపు అదుపు ఆజ్ఞకులోబడి ఆటుపోట్లను ఎదుర్కొంటూ

ఎటునుండి ఏటో ప్రవాహంలో "దారువు"లా కొట్టుకొని పోయాడు.

కొమ్మూరులో ఐ.యం.టి.డి కంపెనీలో గుమస్తానయ్యాను అంటూ వ్రాశాడో సారి. అప్పుడే నేను యూనివర్సిటీలో వున్నాను.

"చెల్లాయి పెండ్లి" తప్పక వస్తావు, కదూ ?" అని మరోసారి వ్రాశాడు. తప్పక వెళ్ళ... పైన వేసికొని, నెరవేర్చవలసిన శుభకార్యమది. కాని, సర్వీసు కమీషన్ 'గ్రూప్ వన్' పరీక్షలు వ్రాస్తూ వెళ్ళలేక పోయాను.

కనీసం రాఘవ అమ్మగారు పోయారని వ్రాసిననాడూ వెళ్ళలేక పోయాను. వాడు వ్రాసిన జాబు చిరునామా మార్పువలన చాల ఆలస్యంగా చేరటం మూలంగా

చనిపోయే ముందు - "ఒక్కసారి భాస్కరాన్ని చూడాలని వుంది నాయనా" అన్నారట రాఘవ అమ్మగారు. రాఘవ పెండ్లికి వెళ్ళినప్పుడు చెప్పాడీమాట. "కృతజ్ఞతా ధర్మంనుండి ఈ బ్రతుకు భారం మనల్ని ఎంత నిర్దాక్షిణ్యంగా వేరు చేస్తుందో -" అనిపించింది.

రాఘవభార్య - "జానకి" వాడి మేనమామగారి కూతురే. నాకు చిన్ననాటి నుండి తెలిసినదే. వరసాగ్గా ఆడపిల్లలు రాఘవకు.

నేను విశాఖ కాలేజీలో వుండగా - 'ఈపాగాకు కంపెని ఉద్యోగికి సెక్షన్ గుమస్తా ఉద్యోగం నుండి ప్రమోషన్ లేకపోయినా - చీకటి కోనలో చిరుదీపంలా ముగ్గురు ఆడపిల్ల తరువాత ఒక వంశోద్ధారకుడు - "కృష్ణ" వెలిశాడు' అని వ్రాశాడు.

మాస్టారి పేరు 'రావూరి కృష్ణమూర్తి'. ఆయనగారి పేరు పెట్టారనుకున్నాను.

రాఘవ... నేనూ ఉత్తరాలే వ్రాసికోవటానికి కూడ తీరికలేని బ్రతుకు చిక్కు పరదాలలోకి జారిపోయామా తరువాత.

నేను ఎన్నో ఉద్యోగాలు మారాను. ప్రదేశాలు మారాను. ప్రవాసాంధ్రుణ్ణి అయ్యాను. తిరిగి తిరిగి '20' సంవత్సరాల తరువాత ఆంధ్రదేశపు దరిదాపులకు వచ్చాను - "కటక్"

ఒరిస్సా రాష్ట్రంలోని ఎరువుల కర్మాగారానికి 'యం.డి' గా వచ్చి చేరాను.

ఎలానా చిరునామా పట్టుకోగల్గాడో

ఈనాటికి రాఘవ జాబు - ! గుంటూరు నుండి.

భాస్కరం !

మీ కంపెనీలోనే పని చేస్తున్నాడు - మాకృష్ణ. వాడు వ్రాశాడు 'డి. భాస్కరం గారని మాయండి. తెలుగువారే -" అంటూ. వాడు వ్రాసిన వివరాలలోని ఈకళ్ళజోడు - నెరిసిన జుట్టు వయసుతో పాటు వచ్చి వుంటాయని సరిపెట్టుకుంటే తతిమా పోలికలన్నీ నీవే. నీవే అయివుంటావని వ్రాస్తున్నాను -

మరి నీవే అయివుంటే జాబు వ్రాయి వెంటనే.

నేనూ - జానకి క్షేమం

ఒక జీవితకాలం ఆశ్రయమిచ్చిన ఈ ఉద్యోగం నుండి నేడో రేపో విశ్రాంతి లభిస్తుంది. మాకంపెనీవారు తమ చాల బ్రాంచిలను మూసివేస్తూ నాలాంటి వారికి ఏదో ముట్టజెప్పి విశ్రాంతి ఏర్పాటు చేస్తున్నారు -

జవాబు కోసం ఎదురు చూస్తూ వుంటాను

- రాఘవ.

జాబు చదవటం పూర్తి చేసిన నాకు -

క్రిందటి జన్మలోని ఏ ఆత్మీయుడో - చిన్ననాట తప్పి పోయిన ఏ సోదరుడో ప్రత్యక్షమైనట్లు అనిపించింది.

మనసు ఉద్వేగంతో వూగిపోయిందో క్షణం.

ఇంటర్‌కం లో పర్సనల్ ఆఫీసరు 'జైన్' ను పిలిచి 'ఆర్. కృష్ణ ... అంటే ఆర్. కృష్ణమూర్తి లేక కృష్ణారావు ఏదో అయి వుంటుంది పేరు. తెలుగువాడు ... ఏ బ్రాంచిలో వున్నాడో కనుక్కొని - నాదగ్గరకు పంపించండి - " అన్నాను.

ఒగంట తర్వాత పర్సనల్ ఆఫీసరు - " సర్ .. ఆర్. కృష్ణ గోపాల్ అయి వుండాలి. మన కంపెనీలో ఇద్దరే తెలుగువాళ్ళున్నారు. రెండవ అతని పేరు వి. నరసింహం. " అన్నాడు.

మిస్టర్ జైన్ ! కరెక్టు యువర్ సెల్ఫ్. అంటే ముగ్గురు తెలుగువారున్నారన్నమాట. మూడవ వ్యక్తి డి. భాస్కరం - అన్నాను.

జైన్ క్షణంకాలం అవాక్కయి ... ఓ సారీ క్షమించడి సర్ ..... ఆకృష్ణగోపాల్‌కు ఈరోజు 'ఆఫ్' - ఫ్యాక్టరీకి రాలేదు.

" రెసిడెన్స్ - ? " ప్రశ్నించాను.

" ఒక్క క్షణం సర్ ...... మన కంపెని క్వార్టర్సే ... క్వార్టరు నంబరు 'సి-142' సౌత్ కాలని - "

కృష్ణ క్వార్టర్సుకు కారుపంపి, సాయంత్రం బంగళాలో అతని రాకకై ఎదురు చూస్తూ వుండిపోయాను.

"వారి క్వార్టరు తాళం వేసివుంది సార్ ... ప్రొద్దుపోయే వరకు వచ్చేలా లేరు. సిటిలోకి వెళ్ళినట్లుంది. చీటి వ్రాసి పక్క క్వార్టర్స్‌లో యిచ్చి వచ్చాను -".

చెప్పాడు డ్రైవరు.

ఆనాటికి కృష్ణ దొరకడనిపించి ... టేబిలుపైనున్న ఫైల్స్ చూడటంలో మునిగిపోయాను.

రాత్రి 9 గంటలయి వుంటుంది. వాచ్‌మన్ ఒచీటి నాముందుంచాడు.

గంధం యజ్ఞవల్క్యశర్మ కథ

ఆర్. కృష్ణ గోపాల్.

" రమ్మను " అంటూ లేచి రూము తలుపు దగ్గరకు ఎదురు వెళ్ళాను.

ఎర్రగా ... బక్క పలచగా .. కోటేరేసిన ముక్కు చక్కని క్రాఫ్ ... ప్రతి కదలికలోనూ ఏదో మర్యా - సంస్కారం.

గది గుమ్మందగ్గరి కొచ్చి నమస్కారం" అన్నాడు. 35 సంవత్సరాల నాటి బాల్యంలోని రాఘవ కనుల ముందుకన్పించినట్లని పించింది.. కాకుంటే రాఘవలోని ?రుకుతనం బదులు కృష్ణలో ఏదో "స్పార్కు" !

రాఘవ ఆడపిల్లలను చూ?ను. కృష్ణను చూడటం మొదటి సారి. గదిలోకి వచ్చిన కృష్ణను సో?లో కూర్చోండ బెట్టి అడిగాను.

" మీ యం.డి. గా, కాక - నేనెవరో తెలియదు కదూ "

ప్రశ్నార్థకంగా చూస్తూ వుం?పోయాడు. "మీనాన్న ఏనాడూ చెప్ప లేదా ... తన స్నేహితుడు .. ఓ భాస్కరాన్ని గురించి -?

ఒక్కసారిగి ఉద్వేగుర్నుడై - మీ? ... మీరు నాన్నగారి భాస్కరం గారా - నిలువెల్లా ఆశ్చర్య పోయా?.

కృష్ణ ప్రక్కనే ?ర్చున్నాను.

ఏదో ఇబ్బందిగా ఫీలవుతు? కృష్ణతో " ఈనాలుగు గోడల మధ్య - నీవు ఫ్యాక్టరీలో కెమిస్టువూ ?వు - నేను మీ యం.డి. ? కాదు. నీవు మారాఘవ కృష్ణవు - నేను నీ భాస్కరం బాబాయను అంతే" అన్నాను..

కృష్ణతో అలా అర్ధరాత్రి వరకు ఏవేవో మాట్లాడుతూనే వున్నాను. ఎన్నో వివరాలకై ప్రశ్నిం?ను. మరెన్నో గత స్మృతులను నెమరువేసి కొన్నాను. నేను రాఘవ ఎలా చెరో ప్రక్కకు చెదిరిపోయామో సింహావలోకనం చే? కొన్నాను.

"అవును! నాన్నగారు ఎ?ుడూ మీసహాయాలే మాట్లాడే వారు - " అన్నాడు కృష్ణ.

రాఘవ జీవనయాత్రలో ఎన్నో ప్రాంతాలు తిరిగాట్ట. ఎలాగోలాగ ఆడపిల్ల పెండ్లి చేశాడట కృష్ణను మాత్రం బి. యస్.సి. తరువాత చదివించలేకపోవటంతో - ?ృష్ణ ఈఉద్యోగం సంపాదించుకొని సంవత్సరంగా ఇక్కడే వుంటున్నాడ?.

భోజనం కంపెనీ కాంటీన్‌లో -

" మీరు - మీరని తెలిసి ?దు ... ఏదో నాన్నగారి? జాబు వ్రాస్తూ - తెలుగువారుకదా అని మిమ్మల్ని గురించి ?వరాలు వ్రాశాను - అంతే " అన్నాడు కృష్ణ.

అయ్యరు మేమున్న గది ?కి తొంగిచూచేవరకు ఆనాటికి డిన్నరు టైము దాటిపోయి చాలసేప?ందని - నామాటెలా వు?్నా కృష్ణ విషయం మాటలలోబడి మరచానే ?న్పించింది.

'వస్తూ కాంటెన్‌లో భోజనం చేసి వచ్చాను నేను; - మీకే అలస్యమయినట్లుంది -" నొచ్చుక్కు?్నడు కృష్ణ.

సమావేశాలతో, సంభాషణల. 'గడచిపోయే నాఉద్యోగ ?ర్మంలో నాకిలాంటివి అలవాటే - పైగా ?? "రాఘవ-కృష్ణ"ను చూచాక ఆకలేది? పాలు పండ్లు తెప్పించ కొని అక్కడికి డిన్నరు పూర్తి అయిందనిపించాను.

చూడు కృష్ణా' రాఘవను నే? రేపో రిటైరు చేస్తారట. వాడూ అలసి పోయినట్లున్నాడు. వాడింకేమీ చేయనవసరం లేదు. వచ్చేయమందాము. ఇక్కడే మనదగ్గరే వుంటాడు. ఎన్నాళ్ళుగానో మేమిద్దరం ఒకరినొకరు "మిస్" అయ్యాము. అదంతా వడ్డీతోసహా పూరించుకొంటూ గడిపివేయవచ్చు-' ఏమంటావు ... అన్నాను.

" అలాగే " అంటాడనుకొన్నాను. కృష్ణ నుండి ఎలాంటి సమాధానమూ రాలేదు.

మౌనంగా వుండిపోయాడు.

ఆమోదకంగా - ఓ చిరునవ్వైనా నవ్వలేదు.

కించిత్తు ఆశ్చర్యమేసింది - నాకు.

'వస్తాను సార్ - సెలవిప్పించండి -' అన్నాడు లేచి నమస్కరిస్తూ.

"చెప్పానుగా కృష్ణా! ఈబంగళా పరిధిలో నేను నీకు 'సర్'ను కాదు - బాబాయి భాస్కరాన్ని" చెప్పాను మరోసారి.

అక్కడికి కృష్ణ వుండే క్వార్టర్సు చాలదూరం. సిటీ బస్సులు ఆగిపోయిన టైమది.

నాడ్రైవరూ వెళ్ళిపోయాడింటికి.

నేనే గారేజినుంచి కారు బయటకు తీశాను కృష్ణను క్వార్టరు దగ్గర డ్రాప్ చేయటానికి.

'మీకెందుకు శ్రమ - నడచి వెళతాను' - అన్నాడు.

"భలేవాడివే - ఇంతటి రాత్రి రెండు కిలోమీటర్లు నడిచి వెళతావా - రేపు 'రాఘవా'కు తెలిస్తే నన్నేమంటాడు -" కారు స్టార్టు చేశాను.

అంతేకాదు - రేపు 'రాఘవ' వచ్చాక ఎన్నిమార్లు మీక్వార్టరుకు రావాల్సి వస్తుందో - వాడితో కబుర్లు చెప్పుకునేందుకు. మరి దారి తెలియాలిగా - అందుకు - అన్నాను.

మరి తప్పదన్నట్లు కారెక్కి కూర్చొన్నాడు. రెండుకిలోమీటర్ల కంటే ఎక్కువే దూరం కృష్ణ క్వార్టరుకు. అప్పటికి దగ్గరదారి "కిర్లోస్కర్ సర్కిల్" మీదుగా వెళ్ళాము. కృష్ణే ఆదగ్గరదారి చూపాడు.

ఆదారిలోనే బిజినెస్ మాగ్నెట్ సిరాజుద్దీన్ బంగళా. దాని ముందుగానే వెళ్ళాము.

అప్రాంతానికల్లా "సిరాజుద్దీన్" ఎంతటి గొప్పవాడో అంతటి గొప్పతనంతో 'నియాన్ లైట్లతో వెలిగి పోతోంది ఆబంగళా అంతటి రాత్రిలోనూ.'

కృష్ణను క్వార్టరు దగ్గర వదలి - "తరుచుగా - వీలయినంత తరుచుగా కలుస్తూ వుండమని" మరీమరీ చెప్పి తిరిగి వచ్చాను.

* * *

మరునాడు పనిలో మునిగి పోయిననాకు "రాఘవ"కు తిరుగు జాబు వ్రాయాలని మధ్యాహ్నం లంచ్ వేళకుగాని గుర్తుకు రాలేదు.

అదే రాఘవా!

అవును నీభాస్కరాన్నే. మనం దూరమైనా నాపోలికల వర్ధనతో నన్ను నీవు గుర్తించటం. ఏనాటివో అయినా నీ అక్షరాలను నేను గుర్తించటం ... మనం నిజంగా దూరం కానట్లు కదూ!

వాళ్ళెవరో రిటైరు చేసేవరకూ ఎందుకు ? నీవే రిజైన్ చేసి వచ్చేసెయ్. నీకేమిరా సంపాదించి తెచ్చిపెట్టే కొడుకున్నాడు వచ్చేసెయ్ !

ఇన్నాళ్ళూ మనల్ని దూరంగావుంచి తమాషా ఆడించిన విధిని - ఇక మనం తమాషాచేద్దాం!

- నీ భాస్కరం.

"రాఘవ" చిరునామా కోసం వెదికాను. రాఘవ జాబులో లేదది.

స్టెనోతో - "ఫాక్టరీ సెక్రెటరీకి ఫోను చేసి కృష్ణగోపాల్‌ను ఫోనులోకి రమ్మని చెప్పు -" అన్నాను.

ఫోనులోకి ఫాక్టరీ ఛీఫ్ మిస్త్రి వచ్చాడు.

'సర్ ... కృష్ణ గోపాల్ నుండి వారం రోజులకు సి.యల్. వచ్చిందీ రోజు -"

"వ్వాట్" అన్నాను ఆశ్చర్యంగా.

"అవును సర్."

రీజన్ ఫర్ ది సి. యల్?

"ప్రైవేట్ ఎఫైర్స్."

ఈసారి నిజంగా ఆశ్చర్యపోయాను. అతగాడు వారం దినాలు సెలవుపెట్టి సెటిల్ చేయవలసినంతటి ప్రైవేట్ ఎఫైర్స్ ఏముంటాయా అని. ఏమయితేనేం "రాఘవ 'కు వ్రాసిన జాబు పోస్టుకాకుండానే వుండిపోయింది.

ఆరోజు చాలాసార్లు కృష్ణ "అతని" ప్రవర్తన గుర్తుకొచ్చాయి. అప్పుడు స్ఫురించింది. రాత్రి నేనెంతో వుత్సాహంగా మాట్లాడుతూ .. ప్రశ్నిస్తూ నిలువెల్లా పొంగిపోతూ వుంటే కృష్ణ ఏదో పరాకుగా ... ప్రతిస్పందన అంతగా లేకవుండిపోయాడు.

రాఘవను రమ్మనమంటాము అని నేనన్నప్పుడు - మౌనంగా ఎలాంటి రియాక్షనులేని కృష్ణ జ్ఞాపకం వచ్చాడు.

అవును అతడేదో పరధ్యానంగానే వున్నట్లుంది.

'కృష్ణ' గుంటూరు వెళ్ళడేమో ... అలా అయితే నాకు చెప్పకుండా వెళతాడా ... ఎందుకో కృష్ణ గుంటూరు వెళ్ళి వుండడనిపించింది. వారం రోజుల సి.యల్. గడవక ముందే, సెలవు రద్దుచేసుకొని రావచ్చు అనికూడా అనిపించంది.

*　　*　　*

నాలుగు రోజులు గడిచాయి.

అర్జెంటు పనిమీద ఫ్లైట్‌లో 'ఢిల్లీ' వెళ్ళి తిరిగి వచ్చాను. ఈనాలుగు రోజులలో ఎక్కడున్నా 'కృష్ణ'ను గురించిన ఆలోచనలు నాలో మధ్య మధ్య తొంగి చూస్తూనే వున్నాయి.

ఢిల్లీనుండి రాగానే వాకబు చేశాను. కృష్ణ జాయిన్ అయ్యాడేమోనని - 'లేదన్నారు.'

రాఘవ నుండి మరో జాబు రానే వచ్చింది.

"కృష్ణ" వ్రాసాడు, నిన్ను కలిసిన సంగతి - ఏనాడో తప్పిపోయిన పెన్నిధి దొరికినట్లు నాకనిపిస్తే, 'కృష్ణకు కొండంత అండదొరికారు' అంటూ జానకి సంబరపడి పోయింది. ఈనెలాఖరుకు అనుకొన్న ప్రయాణాన్ని వారం దినాలలోనికి మార్చుకొన్నాము. మిమ్మల్ని చూడాలని మనసెంత తొందర పడుతోందో

"అవును - జాబు వ్రాయలేదేం?"

- రాఘవ.

అంటే కృష్ణ గుంటూరు వెళ్ళలేదన్నమాట. మరి అతడేమయినట్లు?

*　　*　　*

రాత్రి ఏడుగంటల వరకు ఆఫీసులో వుండిపోయాను. ఆమరునాటి బోర్డుఆఫ్ డైరెక్టర్సు మీటింగుకు సంబంధించిన పేపర్లు చూసుకుంటూ.

జైన్ ... ఇంటర్‌కంలో 'సర్ సిరాజుద్దీన్' గారు వచ్చారు మాట్లాడాలట - అన్నారు.

రమ్మను అన్నాను.

సిరాజుద్దీన్ అంటే దక్షిణ ఒరిస్సాకు మకుటంలేని మహారాజు లాంటివాడు. కోటీశ్వరుడు. సహజంగా ప్రతి కోటీశ్వరుని పేరు వెనకాల వుండే కథలన్నీ సిరాజుద్దీన్ వెనకాల వున్నాయి. ఒకప్పుడు నరరూప రాక్షసుడంటారు. మాఫియా గాంగులమధ్య తిరిగి, దాదాగా ఎదిగినతరువాత ఆచీకటి జీవితం వదలి ... వ్యాపారవేత్తగా స్థిరపడ్డాడంటారు. నాకు పరిచయం అయ్యాక అతనిని గమనించాను. నాతో మంచిగా - ఒక విధంగా స్నేహపాత్రంగా వ్యవహరించాడు. అతని గత చరిత్రతో నాకేం పని.

అయినా 'మనుషులు మారరు' అనే సిద్ధాంతం పట్ల నమ్మకంలేని వ్యక్తినేను.

కొద్ది నిమిషాల తరువాత నాగదిలోకి వచ్చాడు సిరాజుద్దీన్.

"కమాన్ సిరాజుద్దీన్ సాబ్" అంటూ కుర్చీ చూపించాను.

ఎప్పుడూ నవ్వుతూ వుండే సిరాజుద్దీన్ మోము రాజుకొంటున్న నిప్పులా వుంది.

ఎదురుగా కూర్చొన్న సిరాజుద్దీన్‌తో 'యస్' అన్నాను చిరునవ్వుతో.

మౌనంగా వుండిపోయాడు కాని లోలోన కుతకుతలాడుతున్న వైఖరి కనిపిస్తోంది.

అతని 'సదరన్ ఏజన్సీస్ కెమికల్ ఎన్‌టర్‌ప్రైజస్' కంపెనీ మాకు 'రా' మెటీరియల్ సప్లై చేస్తుంది. నాకు తెలిసినంతవరకు మాఫాక్టరీకి - అతనికి లావాదేవీలలో ఎలాంటి పేచీలు లేవు.

తాను కూర్చున్న కుషన్డు సోఫాలో అసహనంగా కదిలి సిగరెట్టు వెలిగించుకొన్నాడు.

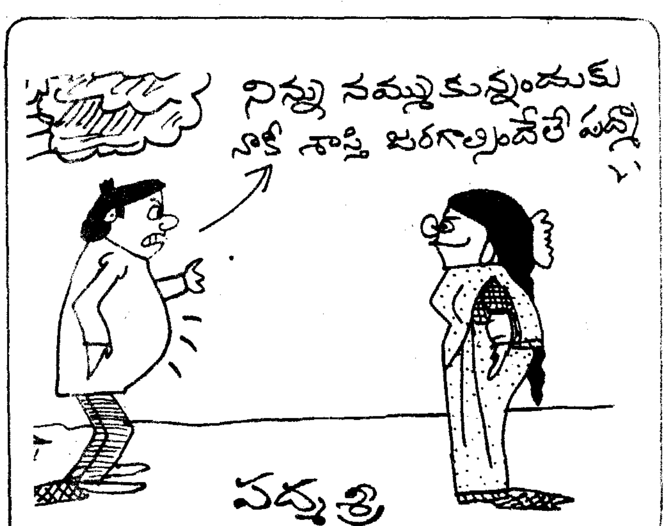

చెప్పండి అన్నాను.

" భాస్కరం సాబ్ ... చాల పర్సనల్" అంటూ డోరు కేసి చూస్తూ వుండిపోయాడు.

'ఈగదిలోకి నాపర్మిషన్ లేనిది ఎవరూ రారు'.

సిగరెట్ యాష్ట్రేలో పడవేస్తూనే మరో సిగరెట్టు వెలిగించుకొంటూ.

"మీ ఫాక్టరీ ఉద్యోగి - మీ తెలుగువాడేనట; బహుశా మీకు తెలియక పోవచ్చు - "కృష్ణ గోపాల్-"

అతని నోట "కృష్ణ గోపాల్" అని వినగానే నాఅంతరంగంలో ఎక్కడో ఏదో ఛళ్ళుమన్న ధ్వని.

ఏమయింది ? అప్రయత్నంగా ప్రశ్నించాను.

"వాడు ... వాడు ... కోపంతో ఊగిపోయాడు సిరాజుద్దీన్.

నాకుర్చీలోనుండి అప్రయత్నంగా లేచి, సిరాజుద్దీన్ కూర్చొన్న సోఫా ప్రక్కన కూర్చొంటూ

-ఏమయింది" - మళ్ళీ ప్రశ్నించాను.

" వాడు ... కనీసం కనెత్తైనా నన్ను, నా పరివారాన్నిచూడటానికి అర్హతలేని..ఆకుక్క నా అంతఃపుర జనానాలోకి తొంగి చూస్తాడా ... అమాయకురాలైన నాకూతుర్ని నూర్జహానును మాయమాటలతో తీసుకొని వెళతాడా ... సువ్వర్..

అవమానాగ్నితో అగ్నిగోళంలా కనిపించాడు సిరాజుద్దీన్. "ఇది మియర్ కిడ్నాపింగ్ భాస్కరం సాబ్".

కృష్ణ - నూర్జహానును తీసికొని వెళ్ళాడా? నమ్మబుద్ధి వేయలేదు. నన్నాక్షణాన ఆవరించినది భయమో ... చలిలాంటి ఆశ్చర్యమో ... కృష్ణ పట్ల ఆంతోళనో అర్థం కాలేదు.

సిరాజుద్దీన్ ఏవేవో సంఘటనలను ఏకరువు పెట్టాడు. అతను మాట్లాడుతున్నదేమిటో అర్ధంకావటం లేదునాకు. భాస్కరం సాబ్! మూడు దినాలుగా ఈనిప్పును గుండెలలో దాచిపెట్టుకొన్నాను. మీవరకు రావలసిన విషయం కాదిది. మీకంపెనీ ఉద్యోగి - అదీ మీ తెలుగువాడు కాబట్టి మీకు నాకు వున్న స్నేహం కొద్ది ఎందుకో చెప్పాలనిపించి చెప్పాను. అంతే! మిమ్మల్ని కల్పించుకోమని కాదు-

" ఇకవాడు మీ ఉద్యోగంలోనే కాదు - ఈపృథ్విపైనే లేనట్లు ."

సిరాజుద్దీన్ మొహంలో 'నరరూప రాక్షసుడు' అన్న అతని రూపం కన్పించింది.

ఎప్పుడు లేచి వేళ్ళాడో....

అతనిలో ఘూరిల్లుతున్న కోపాగ్ని సృష్టించిన వాతావరణం నుండి తేరుకొనే సరికి

టేబిల్పై బజర్ మ్రోగుతోంది.

పర్సనల్ ఆఫీసరు 'జైన్' సర్ అంటూ ఏదో ఇంటర్కంలో చెప్పబోయాడు.

మరోగంటవరకు " డిస్టర్బ్ చేయకండి " అన్నాను చికాగ్గా.

మనసంతా వికలమయింది.

చిన్నచిన్నగా సిరాజుద్దీన్ అమాట్లాడింది మననం చేసికోవటం ప్రారంభించాను.

నూర్జహాను నాకు తెలును అంటే ఒసారి ఆ అమ్మాయి "బర్త్డే" పార్టీకి వెళ్ళాను.

"చిదిమిన దీపంలా ఉంటుంది."

" మంచుబిందువుల మధ్య విరిసిన గులాబిలా వుంటుంది." యూనివర్సిటీలో ఎం.ఎ. లిటరేచర్, ఫైనలియర్ చేస్తున్నదని చెప్పినట్లు గుర్తు.

ఐశ్వర్యపు ఆకాశ హర్మ్యంలో వున్న నూర్జహానుకు ధూళి ధూసరమైన వీధిలోవున్న కృష్ణకు ఎలా ... ఎలా సంభవించిందిది ...?

సంస్కారభరితమైన 'కృష్ణ'నా, సిరాజుద్దీన్ అన్ని మాటలన్నది!

కృష్ణ ఎంతటి ప్రమాదంలో వున్నాడో స్ఫురించేపాటికి భయం వేసింది. ఏంచేయటం. ఆలోచనలతోటే బంగళాకు వెళ్ళాను.

మరునాటి బోర్డాఫ్ డైరెక్టర్సు మీటింగుకు సంబంధించిన ఫైళ్ళను, స్టాటిస్టికల్ రిపోర్టులను యాంత్రికంగా చూస్తూ వుండిపోయాను చాలా ప్రొద్దుపోయేవరకు.

నిదురపోదామని కనులు మూసికొంటే - "ఏచీకటి కొనలలోనే భయకంపితుడై ప్రాణాలను అరచేతిలో పెట్టుకొని పరుగిడుతున్న కృష్ణను - సిరాజుద్దీన్ తాలూకు ముష్కరుల గుంపు వెన్నాడుతున్న దృశ్యాలు కన్పిస్తున్నాయి - "

కలత చెందిన మనస్సును కూడగట్టుకొని బలవంతంగా విశ్రమించాను. ఎప్పుడు నిద్రపట్టిందో 'గూర్ఖా' నొక్కిన కాలింగ్బెల్లుకు గబుక్కున లేచాను.

తెల్లవారు ఝాముున మూడు గంటలయింది.

గది తలుపులు తెరిచాను. శాల్యూట్ చేసి "ఎవరో వచ్చారు సాబ్ తమరిని నిద్రలేపమని ఒకటే గొడవ." భయంభయంగా చెప్పాడు. అతనలా చెపుతుండగానే గది వెలుపలి చీకటి నుండి

'క్షమించండి ... ఈవేళప్పుడు నిద్రాభంగం కలిగించాను' - అంటూ గదిలోకి "కృష్ణ" వచ్చాడు.

నానిద్రా మైకం చెల్లా చెదురయి పోయింది.

'గూర్ఖా'ను పంపివేసి - గది తలుపులు మూసి - కృష్ణను నాబెడ్పైన కూర్చుండ పెట్టుకొని -

' ఏమయింది కృష్ణా ' అన్నాను ఎంతో ఆర్తితో

కృష్ణ చెప్పటం ప్రారంభించాడు.

* * *

సంవత్సరం క్రితం ఈఎరువుల ఫాక్టరీలో తాను పాసయిన బి.యస్.సి ఫస్ట్క్లాస్ ఆధారంగా "కెమిస్టు" వుద్యోగి అయ్యాడు కృష్ణ. ఇంకా ఉద్యోగ బాధ్యతలతో వుండిపోయిన - "రాఘవ-జానకి" అతని వెంట రాలేక పోయారు.

కృష్ణకు విద్యార్థిగా కూడ స్నేహితులు, సినిమాలు, షికార్లు అలవాటు తక్కువ. మంచి పుస్తకాలు, లైబ్రరీలు, సాహిత్య సభలు ... ఇవే మంచి స్నేహితులు.

కటక్ వస్తూనే రీజినల్ సెంట్రల్ లైబ్రరీలో మెంబరయ్యాడు. సెలవు దినాలలోనే కాదు ఫాక్టరీ షిఫ్ట్అయిపోయాక తీరిక సమయాలలో కూడ ఆలైబ్రరీలోని తెలుగు, ఇంగ్లీషు, అనువాద సాహిత్యపు గ్రంధాలున్న గదులకు అంకితమై పోయేవాడు.

అదిగో ... అక్కడే

ఎం.ఎ లో రెండవ లాంగ్వేజీగా "తెలుగు" తీసికొన్న నూర్జహానును ... ఆభాషను మొక్కుబడిగా కాక, మక్కువతో

వెంటాడుతూ "కృష్ణ"కు పరిచయ మయింది.

తెలుగు భాషా సాహిత్యంతో కృష్ణకున్న సాన్నిహిత్యం ఆభాషపట్ల నూర్జహానుకున్న అభిలాష వాళ్ళిదర్నీ చేరువ చేస్తే - "కృష్ణ" కున్న సాహిత్య భావుకత - సాహిత్యం పట్ల అతనికున్న అవగాహన నూర్జహానును మంత్ర ముగ్ధురాలిని చేశాయి.

ఆ సెంట్రల్ లైబ్రరీ లాన్సులో కూర్చొని "ఏ కృష్ణశాస్త్రి" గారి 'ఊర్వశిని' గురించో - "జాషువా' గారి 'పిరదౌసి'ని గురించో వాళ్ళలా చర్చించుకొంటూ వుంటే, ఎన్ని సా యం సంధ్యలు వాళ్ళ మధ్య కరిగి పోయాయో! "కృష్ణ గోపాల్" నిశి సాహిత్యాభినివేశం "నూర్జహాను"కో మధుర స్మృతి.

కృష్ణ ప్రవర్తనలోని నిజాం తీ అతని బావనలోని అభిజాతత్వం ... ఆమాటలలోని నిండు నం చూచిన "నూర్జహాను" సమ్మోహితురాలయింది. "కృ ష్ణ" వ్యక్తిత్వం ముందు తనకున్న వనుకుంటున్న సిరిసంపదలు, చ లపేలవంగా కన్పించాయి.

ఈసంవత్సర కాలంలో త ను గర్తించకుండానే కృష్ణకు ఎంత దగ్గరయిందో తన తల్లిగారు తన వివాహం గురించి ప్రస్తావించినపుడు కాని గుర్తించలేదు " నూర్జహాను "

ఏదో పెద్ద కుటుంబం నుం చి వచ్చిన సంబంధం - కోటికి పడగ లెత్తినవారు. వారికి "అరబ్" దే శాలలో కూడ ఆస్తులున్నాయట.

అమ్మ వర్ణించిన ఆ వాబుగారి మూర్తి నిలువలేదు "నూర్జహాను" మదిలో - ఎం తకో "కృష్ణగోపాల్" కనిపించాడు మనసునిండా.

ఐరునాటి సాయంత్రం "కృష్ణ"ను "ఎందుకు" "ఎక్కడకు" అని ప్రశ్నించటానికి అవకాశం ఇ వ్వకుండా తనకారులో ఎక్కించుకొని సిటీకి దూరంగా వున్న తమ ద్రాక్ష తోట దగ్గరకు తీసికొని వెళ్ళి -

"నేనే నీదాన్ని ... మరెవ్వ రి దానను లేను" అని తన్ను తాను నివేదించుకొంది.

నిరుత్తరుడై ఆశ్చర్య పోం దాడు కృష్ణ.

"ఇది ఆవేశంలో వయసు కోరిన చిలిపి కోరిక కాదు. ఏదో జన్మజన్మల బంధంలా అనిపిస్తోంది-" అంది నూర్జహాను.

కృష్ణ ఆమె నీలి నీలాంభ రాలలోకి చూస్తూ వుండిపోయాడు. ఆకనులలో తిరుగులేని నిర్ణయం, నివేదన కన్పించాయి.

తన్ను తాను ప్ర శ్నించుకొన్నాడు.

డైమండ్ నెక్లస్‌తో, వజ్ర ల హారాలతో "డాట్సన్" ఫారిన్ కారులో తిరుగాడే శ్రీమంతురాలు 'నూర్జహాను" కన్పించలేదు తనకు ... ఏ "రాయప్రోలు", "బ ల గంగాధరతిలక్" కవితారాధనా తన్మయురాలైన నూర్జహాను రూప మే నిలచింది తన ముందు.

ఆభావం తనను పులకరి ప చేసింది. వెలికి వస్తోన్న ఎన్నో ప్రశ్నలను, సందేహ సంశయాలన తనలోనే నిలువరించుకొని

"పెద్దల ఆమోదామోదాలు "? ప్రశ్నించాడు కృష్ణ.

అవి నాకు లభించవు - అంది బేలగా.

"ఆలోచిద్దాం ... ఆగు - అన్నాడు కృష్ణ".

కొంతకాలం అంతస్థులు ... ఆచారాలు వాటిని అధిగ మించటం; అందుకు తెగువ చూపి చటం వంటి వాటి చుట్టూ తిరిగాయి వారి ఆలోచనలు.

ఆఆలోచనల మధనంలో వారి అనుబంధం మరి పెనవేసుకొం కాని పలచబడలేదు.

"రాఘవ" నుండి జాబు వచ్చిన నాటిరాత్రి "కృష్ణ"ను క్వార్టర దగ్గరదించి తాను తిరిగి వచ్చాక ....

"నూర్జహాను" ఎలా వచ్చిందో ... అంతటి నిశిరాత్రి ... ఆ నడచి.

వస్తూనే - "కృష్ణా" ప్రమాదం వెన్నంటి వస్తోంది. తక్షణ ఎక్కడికైనా పారిపో - అంటూ భయంతో తొందరపెట్టింది.

వీరి అంతర్యాన్ని చూచాయగా తెలిసికొన్న సిరాజుద్దీన్ భగ్గుమన్నాడట. ఆభగ్గుమన్న అగ్గి దావానలమై సర్వాన్ని దహించ వేయనున్నదని గ్రహించిన "నూర్జహాను" - తనను గురించిన ఆలోచనకంటే కృష్ణ ఏమైపోతాడో అని ఉరుకులు పరుగులతో వచ్చి పడింది కృష్ణను రక్షించుకోవటానికి.

" పారిపోవటమా ... నేనే వెళ్ళి మీనాన్నగారిని కలుస్తాను ' అన్నాడు కృష్ణ.

"వద్దు ఆయనేమిటో మీకు తెలియదు. నాకు తెలుసు. చూస్తూ చూస్తూ మిమ్మ అగ్నికి శలభాన్ని కానివ్వను". వణికిపోతు కృష్ణను పెనవేసుకొని పోయింది.

నూర్జహాను గుండె చప్పుళ్ళు తన్ను అప్రయత్నం నుండి వారించాయి.

'మరో క్షణం మీరిక్కడ వుండవద్దు -' తొందర చేసింది.

" మరి నీవు ? "

"నేనేమైనా పరవాలేదు - మీరు క్షేమంగా వుండాలి". నూర్జహాను కనులనిండా భయం ... ఆవేదన.

' నాప్రాణాల కోసం పారిపోనా? చావో, బ్రతుకో కలిసే పంచుకొందాము. పద ' అంటూ తెలతెలవారుతుండగా సిటీలో ఓ మారుమూలనున్న హెూటలుకు తీసికొని వెళ్ళాడు "నూర్జహాను" ను "కృష్ణ" -

తెల్లవారాక ఫాక్టరీలోని మరో ఉద్యోగి ద్వారా వారం రోజులకు సెలవుచీటి పంపి - అతని యింటి నుండి తిరిగి వస్తూ రోడ్డుదాటుతూవుండగా ఎక్కుపెట్టిన బాణంలా ఎటునుండి తనపైకి దూసుకొని వచ్చిందో లారి - దాని తాకిడిని ఒక్క ఉదుటున ఫుట్‌పాత్

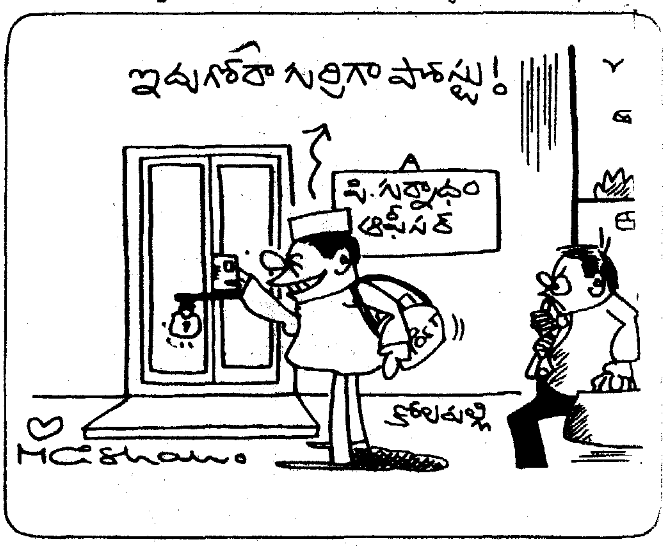

పైకి దూకి త్రుటిలో తప్పించుకోగలిగా౦. ఆ "దాడి" తో తన ప్రాణాలకై వేట ప్రారంభమయిందని తెలిసిపోయింది.

సందుగొందుల వెంటబడి వాళ్ళ కళ్ళుగప్పి 'నూర్జహాను' ను చేరుకోగల్గాడు.

ఈ విషయం విన్న నూర్జహాన్ తనను హెూటలు గది నుండి బయటకే రానివ్వలేదు – ఈ నాలుగ రోజులు.

* * *

"ఈనాలుగు రోజులు నాలు యుగాల్లా తోచాయి మాకు. సిరాజుద్దీన్ సంకల్పం అభేద్యమైంది. కనికరంలేని ఆవగ్రాగోళం తాకిడికి ఎంతటి ఆత్మీయులైనా చితికి పోవాల్సిందే –" ఈఅభిప్రాయంతో నూర్జహాను నవారినుండి దూరమవ్వటానికి మానసికంగా ప్రిపేరయ్యింది.

"ఏమి చేయాలో – ఎలా చేయాలో నాకే తోచటం లేదు ముగించాడు" కృష్ణ.

కృష్ణ చెప్పినదంతా వింటున్న నాకు కృష్ణ, నూర్జహానుల రూపాలు 'యింతై ... యింతింతై ... వటుడింతయై ' అన్నట్లు ఎంతగానో ఎదిగికన్పించాయి.

"క్షమించండి – అన్యథా బావించకండి. నేనేం చేస్తే బాగుంటుందో తోచక మీదగ్గర వచ్చాను. "మీరే అన్నారుగా" మీరు "సర్" కాదని భాస్కరం బాబాయి అని – అందుకే రాగల్గాను " అన్నాడు కృష్ణ.

నేనేమి అనలేద వెంటనే –

లేచి "కృష్ణ"కు మరీ సన్నిహితంగా కూర్చొని నాచేతితో అతని వీపుపై అలా తటుతూ వుండి పోయాను.

ఈ కెమిస్టు ఉద్యోగం వదలివేసి దూరంగా వెళ్ళి బ్రతక గలననే విశ్వాసం నీకుందా ? ప్రశ్నించాను.

నాప్రశ్నకు జవాబుగా కృష్ణ కనులలో ఏదో మెరుపులాంటి వెలుగు తొంగి చూచింది. నానుండి తాశించిన నైతిక బలం దొరికినట్లు అతని మోము విప్పారింది.

"నీవు ... ఆ ఈమ్మాయి ... మేజర్లు – న్యాయశాస్త్రపరంగా – అదలావుంచితే ఈప్రపంచం విశాలమయింది; ఆత్మ విశ్వాసం, ధైర్యం వుండాలే కాని ఎక్కడైనా బ్రతకవచ్చు. మేడల్లో ... కార్లలో బ్రతికేదే బ్రతుకు కాదు. మనం ఎంతటి స్థాయిలో బ్రతికామన్నదీ కాదు – ఎంతటి వ్యక్తిత్వంతో బ్రతికామన్నదే తృప్తినిచ్చేది–" మీకు నా "మోరల్" సపోర్టు ఎప్పుడూ వుంటుంది. వెళ్ళండి. మీకు మీరుగా బ్రతకండి అన్నాను.

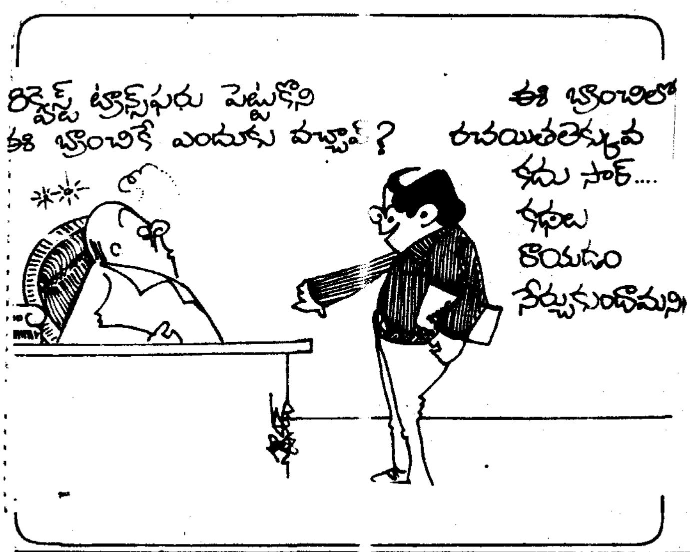

నా వాక్యాలు ముగియక ముందే కృష్ణ లేచాడు

గారేజినుండి కారు తీశాను. నేచదివిన అపరాధ పరిశోధక నవలలు, చూసిన డిటెక్టివ్ సినిమాలు ప్ఫూర్తినిచ్చినట్లున్నాయి. శరవేగంతో కారును, సందులు, గొందులు మలుపులు త్రిప్పుతూ నూర్జహాను – కృష్ణలతో తెలతెలవారే సరికి "కటక్" కు వంద కిలోమీటర్ల దూరానవున్న అవతలి రైల్వే స్టేషన్నుండి బయలుదేర పోతూవున్న 'హౌరా మెయిల్' ఎక్కించాను – వాళ్ళను.

"మీరు మోటారుకార్ల రేసులలో పాల్గొనేవారా" చిలిపిగా ప్రశ్నించింది " నూర్జహాను" అయిదు రోజులుగా అనుభవించిన 'టెన్షన్' నుండి మొదటిసారిగా బయటపడుతూ.

"లేదు ... కాని ఈజీవితపు "రేసు" లో పాల్గొంటున్న మీరున్నారుగా ప్రక్కన ... బహుశా అది వుంటుంది దీనికి 'స్ఫూర్తి'–"

"మీరి రేసు గెలవాలనే నా ఆశీస్సులు " నామాటలకు బయలు దేరుతూ రైలు కూసిన కూత జత అయింది.

* * *

"రాఘవ" – 'జానకి' వస్తున్నట్లు టెలిగ్రాము చూచుకొని కారు తీసికొని స్టేషన్‌కు వెళ్ళాను.

"నీవైతే – పెద్ద యం.డి. వి కదా కారు తీసికొని వస్తావని టెలిగ్రాం నీకే యిచ్చాను" అన్నాడు రాఘవ కారులో కూర్చుంటూ.

"అవును కృష్ణ రాలేదేం స్టేషన్‌కు – మేమొస్తున్నట్లు వాడికి తెలియదా" ప్రశ్నించింది జానకి.

" కృష్ణ నేదో ట్రైనింగుకు పంపించాను – లేదు ప్రస్తుతం– " అన్నాను.

ఒకటి రెండు రోజులు మాగత స్మృతులతో కబుర్లతో గడిపేశాము. కృష్ణను గురించి దాస్తున్నానే గిల్టినెస్ నన్ను కుదిపి వేస్తున్నది. ముఖ్యంగా జానకితో మాట్లాడుతున్నప్పుడు

'హౌరా' ఎక్కబోతూ కృష్ణ నాతో "అమ్మా, నాన్నలు" ఈసంఘం గీచిన గిరులలో ఒదిగి కూర్చొని బ్రతికినవారు. వారి నెలా సమాధాన పరుస్తారో మీరు.

"కృష్ణ తమ్ము వదలివేసి కృతఘ్నుడై వెళ్ళిపోయాడనే" భావం వారికి రానివ్వకండి. ఈచిరుదీపాన్ని తమ హృదయాంకాలలో పెట్టుకొని, కాపాడిన వారి కరుణాఋణాన్ని తీర్చుకుంటానని చెప్పండి –" అన్న మాటలు నాకు మరీమరీ జ్ఞాపకం వచ్చాయి.

రాఘవ వాళ్ళు వచ్చిన మూడవనాటి రాత్రి వాళ్ళిద్దరికి – "కృష్ణ నూర్జహానుల పరిస్థితి చెప్పి – కృష్ణ నాతో అన్నమాటలను యధాతథంగా చెప్పాను. వాళ్ళనలా పంపి వేయటంలోని నాపాత్రను వివరించాను.

క్షణకాలం – "ఏదో దుర్విధి తమను వంచించి కృష్ణను తమనుండి దూరంచేసినట్లు" మౌనంగా వుండిపోయారు–

రాఘవ - జానకి.

"నేను మీరివ్వని ధర్మకర్తృత్వాన్ని తీసికొని మీకు అపకారం చేసివుంటే - నన్ను క్షమించండి" అన్నాను. మరో రెండురోజుల తరువాత "మరి మేమిక వెళ్ళిపోతాము గుంటూరు' అన్నారు వాళ్ళు.

'నేనంటే కోపంగా వుంది కదూ -' అన్నాను.

"లేదురా ... ఇదిగో ఇది నావద్ద యిన్నాళ్ళూ వుంది జీవితాంతం వుంటుంది." అంటూ రాఘవ తనసూట్‌కేసులో నుండి తీసి చూపాడు.

అది రావాడ మాష్టారు గారి వావిళ్ళ వారి ప్రతి - "భగవద్గీత-"

అయితే మీరు నాతోనే వుండిపోతున్నారు - " అన్నాను.

వాళ్ళు మారు మాట్లాడలేదు.

* *

మూడు నెలల తరువాత - "అనుమతి లేకుండా వుద్యోగ విధులనుండి గైరుహాజరు అయినట్లు ప్రకటించి 'కృష్ణ'ను వుద్యోగం నుండి తొలగించాము.

సిరాజుద్దీన్ వచ్చాడొకనాడు రాజ్యాన్ని కోల్పోయిన రాజులా వున్నాడు. "నూర్జహాను" ఒక్కతే సిరాజుద్దీన్‌కు సంతానం. ఆమె పుట్టాకే తనకు కలిసివచ్చిందట. ఆమె అంటే పంచప్రాణాలు. ఆమె భవిష్యత్తుకోసం కన్నులలో వత్తులు వేసికొని వేచివున్నాడు తను.

"విధి నన్ను వంచించింది" చాల జేలగా మాట్లాడాడు.

"బేగం సిరాజుద్దీన్" నిద్రాహారాలు మానివేసి నూర్జహాను కోసం మంచంలో పలవరిస్తోందట. సిరాజుద్దీన్ ముందు ఏమీ తెలియని వాడిలా ప్రవర్తించటానికి గిల్టిగా ఫీలయ్యాను.

"ఆ నాచిన్నారి తల్లి పుట్టాకే ... నేనోక మనిషినయ్యాను. మేమేం చేశామని మమ్మల్నిలా అన్యాయం చేసింది -?" సిరాజుద్దీన్ గొంతు డగ్గుత్తిక పడ్డది. ఓ నర రూప రాక్షసుడనుకొన్న సిరాజుద్దీన్ స్థానంలో ఓ పితృహృదయం కన్పించింది నాకు.

ఆ విషాదం నుండి ఓ కోపపు రేకలా తెలుగుదేశం పైన - తెలుగు వారిపట్ల కోపంతో విరుచుకు పడ్డాడు -

'తెలుగువారు దొంగలు, నూర్జహానును దొంగిలించారు' - అన్నాడు. సిరాజుద్దీన్ మానసిక స్థితి తెలిసిన నాకు కోపం రాలేదు.

'నేనూ తెలుగు వాణ్ణే సిరాజుద్దీన్ సాబ్' అన్నాను చిన్నగా.

"క్షమించండి ... క్షమించండి భాస్కరం సాబ్ ..." అంటూ నారెండు చేతులూ పట్టుకొన్నాడు.

"నా ఆవేశం ... ఈ ఆవేశమే ఎన్నో అనర్థాలకు కారణమయింది-" గొణుక్కుంటూ లేచి పోయాడు -; ఆ క్షణాన ...

బొగిలి కూలిపోనున్న వటవృక్షంలా కన్పించాడు సిరాజుద్దీన్.

* *

కృష్ణనుండి అందిన జాబు అతడు పంపిన నేనిచ్చిన ఋణం చెల్లింపు తాలూకు "డ్రాఫ్ట్" చూచుకొని ... సెలవు పెట్టి కృష్ణ దగ్గరకు వెళ్ళాను. వెళుతూ "రాఘవ" కు "జానకి" కి చెప్పలేదు.

* * *

తిరిగి వస్తూనే సిరిజుద్దీన్‌క కబురు పంపాను. కంపెనీవారి ఎ.సి. మెటడర్ వ్యానులో "సిరాజుద్దీన్" "రాఘవ" "జానకి"లతో బయలుదేరాను.

ఎక్కడికి - ఎందుకు ... అనే వారిప్రశ్నలకు జవాబివ్వలేదు నేను.

"సిరాజుద్దీన్ మారుమాట్లాడక తన కాశ్మీర్‌హాల్‌లో ఒదిగిపోయిన ఆవ్యాన్‌లో ఓ వానప్రస్థుడిలా కూర్చొండిపోయాడు.

నాలుగు వందల కిలోమీటర్ల కృష్ణపైన ... ...మీటర్లు మోటారు లాంచిలోను ప్రయాణించి -

ఆగంగామ తల్లి ఉత్తుంగ తరంగిణియై ఒడ్డొరసి ప్రవహించి, జలపాతినియైన మరో ప్రవాహినితో సంగమిస్తున్న ఆ ప్రాంతానికి - సాయంసమయానికి చేరాము.

వాళ్ళనందరినీ ఆమోటారు లాంచిపై, పైన నిలుపజెట్టి అక్కడికి రవ్వంత దూరంలో వున్న "ఆ కొబ్బరి తోటను చూపాను. దానినంటి పెట్టుకొని వున్న మామిడి తోపును చూపాను. ఆప్రక్కనున్న కపిల గోవులు - గోశాలలోని లేగలు - ఆప్రక్కనున్న తేనె పట్టులు - గుట్టలు గుట్టలుగా పోసివున్న కొబ్బరికాయలు -" అన్నింటిని చూపాను.

నేను చూపకుండానే వాటిన్నింటి మధ్యా అంతాతామై తిరుగుతోన్న "నూర్జహాను" - "కృష్ణగోపాలు"రను వాళ్ళేచూచారు.

రాఘవ - జానకి ఆసుందర దృశ్యాన్ని ఒళ్ళంతా కళ్ళై చూస్తుంటే - సిరాజుద్దీన్ తన ఒడలే మరచి చూస్తున్నాడు.

"సిరాజుద్దీన్ సాబ్ ఈదృశ్యం మీకెలా కన్పిస్తోంది" ప్రశ్నించాను.

వర్షింపనున్న మేఘంలా వున్నాడతడు.

"శాంతి నిలయంలా-- అనిపించటం లేదా అన్నాను.

"అవును ప్రవేశించటానికి నాకర్హతలేని శాంతినిలయం-" అన్నాడు సిరాజుద్దీన్.

'అలాకాదు - మనలందరినీ ఆహ్వానిస్తోంది - ఆ శాంతినిలయం - రండి అంటూ మోటారులాంచిపై నుండి గట్టు పైకి అక్కడనుండి ... శాంతి నిలయంలోని కుటీరంలోనికి రాఘవను - సిరాజుద్దీన్‌ను తీసుకొని వచ్చే పాటికి -

. అక్కడకు ఎప్పుడు చేరిందో - జానకి "నూర్జహానుకు - కృష్ణ గోపాల్‌కు" ఎర్రనీళ్ళతో దిష్టి తీస్తోంది.